

בארבע אח"צ ישיבה עם ס.פ.ת. וועד פועלי פתח. איחא
אמסול אספה פועלי. פתח ורחלימו שתנאי סוקדם לחדוש העבודה קבלת
המסקנות של הועדה. דעה הקהל נסתה לעשות את החלום בעד ימי
השביחה אף הוא תנאי, אולם אחרי הסברה חברי ס.פ.ת. הסכימו.
בערב נמשחי עם בחרב וכך. שאלחים מדוע לא מנעו
את פריצה הסכסוך ומדוע לא מחאמצים להביאו לידי גמר. הענין
נוגע יותר מדי לכל מפעל רוטנברג. הסברה: להם את עמדתנו - שלא
נזון מהדרישה שנקיים את מסקנות הועדה. לפשיץ הצמדק שעד יום
לפני השביחה לא ירע כלל שיש איוה סכסוך שהוא. ביום ב' נודע
לו ששביחה תכרזה לאחר מעשה. הם ידברו עם פתח. הם חוששים שפתח
אינו רוצה לגמור מהוך פחד מדעה הקהל של חבריו בהתאחדות בעלי העשיה,
ובחרב יזמין לשם כך את שנקר פח"א.

ז' אדר ב'
19 מרס
יום ג'

19.3.25

בעשר בא קהלן. בשמים יבוא שנקר ע"פ דרישה בחרב.
לאחר שנתייעצתי עם החברים הודעתי לדבר שלא יפרסמו היום את דבר
התערבותו של א. רוטנברג, כי זה יכביד עליו התערבות חדשה, אם
יתיה בה צורך.

הנוער תעובד חרש קורה לגמר הצריף. חברי המועצה
אמרו שתסרים עוד 30 לא"י. הצעה 30 לא"י סתירות של עבודות

מצפון. דברתי על זה עם מרגולין ברל ודוד הכהן - וזה סודר.
הנוקר בא ואומר שהסרים להם עוד 50 לא"י לגמר. הודעתי שיקבלו
50, בחנאי שבסכום זה יגמר הצריף.

ישיבה עם מ.פ.ח. בדבר התקציב. לא באנו לידי שום מסקנה.
דנתי אתם בענין קופרטינג. לא סידרו עד עכשיו מפני שבחיתת קבעו
חוק שרק פועל שהיה שנה בחיפה נשלח לעבודה קבועה. הודעתי להם
שאינן אנו מקבלים חוק זה, ושכל אופן לא יחול על קופרטינג.
מ.פ.ח. דורשת שהעברת פועלים לחיפה תרוכז במרכז העבודה. אמרנו
צריך לברר אם יש מה מקום; חיפה מחתשבת את המטו"ל של הפועל
ממקום השלחו.

בארבע הלכנו לישיבה עם פחטר, שנקר ורוזוב. היו גם
בהרב, ליפשיץ וכץ. הסברתי לשנקר את עמדתנו. מסקנות הועד
מחייבות, ואי-ציתו של פחטר יסנע מאחורנו להחתייב בשם הפועלים
להסמך לבוררות. לאחר ששמעתי את דבריהם היה לי הרושם שמקור
עקשנותו של פחטר הוא אי-הרצון לתופיע כמפיר. הסכם. קראתי לפחטר
ביחידות ושאלתי מה העיקר אצלו: השאלה הכספית או שאלת-הכבוד;
האשמה שלא עמד בדבריו. אם כפי הרושם שקבלתי מהדברים שאין הוא
מתעקש על המחיר, אלא בגלל שאלת-הכבוד - הרי יש מוצא. בפרוטוקול
שנחתום יוברר שלא היה אשם בכוונה להפיר הסכם. הוא אשר את
השערהי והסכים למוצא. אמרתי לו שינסה פורסולה מחאימה, בחנאי
שהיא לא חכרית בשאלת האחריות בעד ימם השביחה. הוא הציע לי להציע
נוסחה, וכשנתקשתי - אמר שיביא את בהרב ורוזוב שיחד אחר יעבדו

נזכר. אני תחלתי לעבד נוסח וגם בתרבו. לבסוף הגיש לי בהרב הצעה על מחירים ... 34 גרוש. כך נסח לאוכיח שזה נכון, כי הועדה עברה על סמכותה, וכו'. הודעתי להם שאיני רוצה לאבד את זמני בוכוח זה. על מחירים אחרים מלבד אלו של הועדה אנחנו לא נדון יותר. אם הפועלים עצמם יסכימו עם פהטר בקביעה מחירים חדשים - נתיי מרוצים, התסדרות לא חדרוש זאת מהפועלים, כי אנו מכירים בחיוב מסקנות הועדה.

הזמנו את ב"כ המועצה, באו ^{ב"כ המועצה}. התייצבו בינינו -

והענין לא זז. הם שבו למועצה והנינו שיחכו שם, אולי נצטרך להם. נכנס פולק. הסברתי לו את עמדתנו. הוא תפס סיד את הדברים ותודה לי שעמדנו נבונה.

המוצא שהצעתי לפהטר הופר, ואיך לי מרושם שהדבר נעשה בעצמים של בהרב וכך. משום מה אלה כאילו מקונינים בהמשכה הסכמוך. המוצא היחיד שנשאר - מו"ם ישר בין פהטר ופועליו בדבר המחירים. קראנו לאנשי המועצה אך לא נענינו במליפון. ישבנו עד שחם עשרה ותחלטנו להתפזר ולהפגש בבוקר. בצאחנו מהמלין (הרצליה) נפגשנו בחבר אחד שעמד וחכה לנו כל הזמן ברחוב. החבר שהביאנו באסח חכו לנו כל הזמן במועצה, ומשום מה לא הגיע אליהם המליפון. הם גם טלפנו לנו, אך בהרצליה ענו להם שאני הלכתי כבר. שלחו חבר - ולא ניתן לו להכנס באסחלא שאני כבר הלכתי. אמרנו לבחור שיביא סיד את החברים ותחלטנו להמשיך תבירורים במשרד רוטנברג. כי לא היה רצון להפזר בלא כלום. באו אנשי מ.ס.ת. וחברי ועד פועלי פהטר. החלט שפהטר ידבר ישר עם ב"כ הפועלים. דברו כשהי שקוע

ולא יצא כלום.

לאחר שלוש נפרדנו בלא כלום.

התאספנו בהומל שלי והחלטנו שאני אשוב בבוקר לח"א
למועצה החיסנים, וקפלן וברל יגשו לגשר לדבר עם א. רוטנברג.
בקשנו את ועד הפועלים לברר בין החברים אם יסכימו להצעה של
35 גרוש.

20.3.20
ח"א אדר ב' 20
יום ד'

בשבע בבוקר בא הצלי שנקר - הוא סציע לגמור ב-35
גרוש. אמרתי לו שהצעה זו איני יכול להסיל על החברים, אולם
איעץ אותם לקבלת.

בשמונה נסעתי לח"א.

מועצה החיסנים נדחתה לאח"צ.

בהמשך וחצי מועצה החיסנים: ב"כ מירושלם, ח"א, פ"מ,
ד"ר ראוות ראשון, נמק, הלפרין ופרומקין.

גמזו סקר על מצב הארגון התאונן על חוסר עזרה מצד
המוסדות, חוסר פעולה חרבותיה ביחוד. לא סודרו ישיבות עם
הח"מ. בדיחי מתאונן שבשנה זו נסוג ארגון החיסנים אחורנית,
באשמת המועצות העירוניות. לא היתה פעולה מסבירה בקרב החיסנים.
לא חינכו את הפועלים האשכנזים להתייחס לחיסנים כלתברים שווים.